

Arrest

nr. 205 431 van 18 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. LURQUIN
Gentsesteenweg 1206
1082 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 19 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. LURQUIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te hebben en geboren te zijn in 1958 – volgens uw voorgelegde Ethiopische identiteitskaart – in Bali Dhuure in de Somali regio in Ethiopië. U behoort tot de Ogadeeni clan en u bent moslim. U bent opgegroeid in uw geboortedorp en heeft er steeds gewoond. U heeft nooit school gelopen tijdens uw jeugd maar hielp uw familie die nomaden waren en vee hadden. Tijdens uw jeugd moest u samen met uw familie vluchten naar Somalië omwille van de op dat moment woedende Ogaden oorlog. Na vier jaar keerde u terug naar uw geboortedorp in Ethiopië. U huwde er en kreeg twee zonen.

Uw echtgenoot zou later lid worden van het Ogaden National Liberation Front (ONLF) die ijvert voor een onafhankelijke Ogaden regio. Ook uw vader was actief voor deze beweging. Uw echtgenoot kwam uiteindelijk om het leven tijdens gevechten tussen Ethiopische troepen en ONLF leden in de stad Degahabur. Uw vader was acht jaar later betrokken bij een aanslag, gepleegd door het ONLF, in Gunagado, waarbij meerdere doden vielen. Ten gevolge van deze aanslag vielen Ethiopische troepen uw dorp twee dagen later aan. Bij deze aanval kwamen uw vader en zoon om het leven. U slaagde erin het dorp te ontvluchten. Ook uw andere zoon kon wegvlugten, maar sinds de dag van de aanval op uw dorp heeft u geen contact meer met uw zoon gehad. U weet niet wat er met hem is gebeurd. U trok met andere dorpelingen naar het naburige Somaliland. Hier verbleef u iets langer dan een maand. Somalische smokkelaars brachten u nadien naar Addis Abeba. Ze deden u geloven dat uw zoon in deze stad zou zijn. Uiteindelijk werd u overgedragen aan andere smokkelaars die u via Soedan naar Libië brachten. U kon de smokkelaars betalen via spaargeld dat u had meegenomen na uw vlucht uit uw geboortedorp. Vanuit Libië werd u overzees naar Italië gebracht. Een andere smokkelaar loodste u tot slot naar België waar u asiel aanvraag bij de bevoegde asielinstanties op 18 maart 2016.

U legt volgende documenten neer ter staving van uw asielaanvraag: uw originele Ethiopische identiteitskaart uitgegeven in Jigjiga.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart tijdens het gehoor voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat u niet naar uw land van herkomst kan terugkeren na het overlijden van uw echtgenoot, en uw vader, die beiden ONLF leden geweest zouden zijn. Ten gevolge hiervan vreest u represailles van de Ethiopische overheid, met name van de Liyu politie (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 december 2017, p. 13-14). Het door u geopperde asielrelaas weet echter niet te overtuigen. Volgende pertinente opmerkingen dienen gemaakt te worden in het kader van de door u ingediende asielaanvraag en de ermee gepaarde gaande vrees ten opzichte van uw beweerde land van herkomst.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw vingerafdrukken – die afgenomen werden door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nadat u uw asielaanvraag had ingediend in België – matchen met de vingerafdrukken van een persoon die een visumaanvraag heeft ingediend in Djibouti bij de Franse ambassade. Zoals blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier vroeg deze persoon, met de naam K.I.A., een visum aan in Djibouti op 19 augustus 2015 (zie administratief dossier). De geboortedatum van de persoon die deze visumaanvraag indiende is 14 oktober 1966, en de persoon in kwestie beschikt over de Djiboutiaanse nationaliteit, aldus de beschikbare informatie. Het aangevraagde visum werd bovendien uitgereikt door de Franse autoriteiten in Djibouti aan de persoon in kwestie (zie administratief dossier). Wanneer u zowel tijdens het gehoor voor de DVZ, als tijdens uw gehoor voor het CGVS, geconfronteerd wordt met deze informatie, houdt u telkens vol dat u nog nooit van de persoon in kwestie gehoord heeft, dat u nog nooit in Djibouti bent geweest en dat u op illegale wijze naar Europa bent gekomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 12-13). Wanneer u gewezen wordt op het feit dat vingerafdrukken uniek zijn, en dat het bijgevolg wel degelijk om uw vingerafdrukken gaat, blijft u ontkennen dat u ooit in Djibouti geweest bent (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd of u ooit uw vingerafdrukken heeft moeten geven, voordat u naar België kwam, antwoordt u van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U geeft verder aan nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort (zie gehoorverslag CGVS, p.13). **Uit de beschikbare informatie blijkt nochtans onomstotelijk dat uw vingerafdrukken reeds eerder werden afgenomen in Djibouti in het kader van een visumaanvraag bij de Franse autoriteiten.** De persoonsgegevens gelinkt aan deze vingerafdrukken in Djibouti zijn bovendien verschillend met de door u verstrekte persoonsgegevens in het kader van uw asielaanvraag in België, wat betreft naam, geboortedatum en bovenal nationaliteit. **Uw beweerde Ethiopische nationaliteit, of uw verklaringen omtrent uw nationaliteit, kunnen bijgevolg in twijfel worden getrokken.** Uw verklaringen hieromtrent zijn nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielpprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden.

Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat uw verklaringen over uw identiteit en nationaliteit in twijfel getrokken kunnen worden. Nochtans rust op u de plicht tot medewerking in het kader van uw asielaanvraag in België. **De vaststelling dat u niet de waarheid lijkt te vertellen over uw identiteit, en nationaliteit, leidt tot de conclusie u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (zoals verder in deze beslissing ook zal blijken).**

Naast de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt over uw identiteitsgegevens, zijn eveneens uw verklaringen over uw beweerde herkomst uit de Somali regio in Ethiopië op bepaalde punten niet overtuigend. Zo beweert u afkomstig te zijn uit het dorp Bali Dhuure gelegen in het Gunagado district (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U geeft aan dat uw familie veehoeders waren en van het ene naar het andere dorp trokken (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd naar welke dorpen u dan zoal ging al die jaren dat u in die regio gewoond zou hebben, geeft u de steden Gurdume en Gunagado als antwoord (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U voegt er de dorpen Barta en Baka aan toe (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Gevraagd naar andere namen van dorpen in de buurt van uw geboortedorp, geeft u opnieuw de naam Barta, en de naam Gudume (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Nogmaals gevraagd naar namen van andere dorpen, komt u opnieuw niet verder dan de namen van de steden Gurdume, Gunagado, en de dorpen Barta en Bakau. U voegt er ook nog Birkot aan toe (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Het is echter bijzonder vreemd te noemen dat u geen namen van andere en meer dorpen kan geven in het licht van uw verklaringen dat uw familie nomaden waren die van het ene naar het andere dorp trokken. Wanneer u meermaals gevraagd wordt naar namen van dorpen, haalt u vreemd genoeg de namen van twee steden in de buurt aan, en slechts drie namen van dorpen. Het feit dat u geen andere namen van dorpen in de buurt van uw beweerde geboortedorp kan laten vallen komt dan ook weinig overtuigend over.

Verder kunnen eveneens vragen gesteld worden over uw kennis van de voorkomende clans in uw beweerde regio van herkomst. Zo geeft u zelf aan Ogadeeni te zijn, en te behoren tot de Mohammed Zubeyr clan (Reer Isaaq) (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U geeft aan dat er enkel Ogadeeni (Reer Isaaq) in uw regio woonden wanneer u gevraagd wordt naar andere clans in uw regio (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Gevraagd of u de Isaaq clan kent, antwoordt u dat u ze kent en dat het een Somalische clan is (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd om wat meer over de Isaaq clan te vertellen, antwoordt u dat het een clan is die in Somaliland woont (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd of er dan geen Isaaq in uw eigen regio woonden, antwoordt u nu plots dat ze ook in 'Daroor' wonen (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Vervolgens gevraagd naar de verhouding van uw clan met de Isaaq, antwoordt u dat die gewoon is, dat er geen contact is en ook geen conflict of ruzie (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Uit objectieve info blijkt nochtans dat de relatie tussen de Ogadeeni clans en de andere clans in de regio gespannen is. Conflicten over graasgronden tussen Ogadeeni en Isaaq slepen al lang aan, maar ook andere clans raken geregeld slaags over grondrechten. De Isaaq clan is ook goed vertegenwoordigd in de Jarar zone – uw beweerde geboorteregio (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier). De vaststelling dat u hier niet van op de hoogte bent, en dat u zelfs beweert dat er geen conflicten waren met andere clans in uw beweerde regio van herkomst, bevestigt de twijfels omtrent uw beweerde herkomst uit de Jarar woreda in de Somalische regio in Ethiopië. **Rekening houdend met uw verklaringen dat u enkele decennia in en rond uw geboortedorp Bali Dhuure gewoond zou hebben, dat u van jongs af aan mee op de dieren moest letten, en met uw vader meeging naar andere dorpen, zijn uw verklaringen over uw beweerde regio van herkomst, en over de clans die er leven, alsook de verhoudingen tussen de verschillende clans, opvallend weinig gedetailleerd en doorleefd te noemen.** In het licht van uw voorgehouden profiel mag logischerwijze verwacht worden dat u meer concrete, doorleefde en accurate informatie kan geven over uw beweerde regio van herkomst.

Tot slot zijn de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in het kader van uw asielaanvraag evenmin overtuigend te noemen. Zo beweert u dat uw echtgenoot zo'n acht jaar geleden om het leven is gekomen bij gevechten tussen Ethiopische troepen en ONLF leden in de buurt van Degahabur (zie gehoorverslag CGVS, p. 13-14). U geeft aan dat uw echtgenoot een ONLF lid was en meedeed aan gevechten gericht tegen Ethiopische troepen (zie gehoorverslag CGVS, p.13).

Acht jaar na de dood van uw echtgenoot, zou uw vader, eveneens een ONLF lid, betrokken zijn geweest bij een aanslag in de stad Gunagado, waarbij meerdere mensen om het leven kwamen (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Enkele dagen later zouden Ethiopische troepen uw dorp hebben aangevallen waarbij uw vader en één van uw zoon om het leven zouden zijn gekomen (zie gehoorverslag CGVS, p.12-13). **Uw verklaringen over deze door u aangehaalde vervolgingsfeiten zijn echter weinig overtuigend en op sommige punten zelfs tegenstrijdig.** Zo geeft u voor het CGVS duidelijk aan dat zowel uw echtgenoot als uw vader lid waren van het ONLF (zie gehoorverslag CGVS, p.9), terwijl u tijdens uw gehoor voor de DVZ uitdrukkelijk stelde dat uw vader, en ook uw zoon, geen lid waren van het ONLF, maar enkel aanhangers (zie vragenlijst CGVS, dd. 16 juni 2016, p.2). Uw verklaringen over de rol van uw vader bij het ONLF zijn dus niet coherent te noemen. Ook verklaarde u bij de DVZ dat u na de aanval op uw dorp – de beweerde aanleiding van uw vlucht – onmiddellijk naar Addis Abeba bent gevlucht (zie vragenlijst CGVS, dd. 16 juni 2016, p.2), terwijl u voor het CGVS aanhaalt dat u na de aanval van uw dorp naar Somaliland bent gevlucht, waar u enige tijd verbleven hebt, alvorens naar Addis Abeba te gaan (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Ook de verklaringen over uw beweerde vlucht uit uw geboortedorp zijn bijgevolg tegenstrijdig te noemen. Verder kan u zo goed als niets vertellen over de vermeende rol van uw vader en echtgenoot binnen het ONLF. Aangaande uw vader kan u niet vertellen sinds wanneer hij precies lid was, noch wat zijn specifieke rol was binnen het ONLF (zie gehoorverslag CGVS, p.16). U geeft aan dat hij af en toe vee moest brengen, en dat hij af en toe mee ging vechten, maar meer details over zijn taken binnen het ONLF, of over welke gevechten het zou gaan, kan u niet geven. U komt steeds niet verder dat het geven van algemeenheden zonder hierbij enige (doorleefde) details te vermelden. Ook over de rol van uw echtgenoot binnen het ONLF blijft u steeds op de vlakte. Gevraagd naar de rol van uw echtgenoot binnen het ONLF, haalt u aan dat hij een van mannen was die meevocht (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Gevraagd hoe lang hij al lid was, geeft u aan dat u het niet meer weet (zie gehoorverslag CGVS, p.15). U geeft enkel aan dat hij vaak weg was en dat hij één van de mannen was die vocht voor de onafhankelijkheid (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Hoewel u meerdere vragen gesteld worden over het vermeend lidmaatschap van uw echtgenoot, kan u niet meer details geven op de u gestelde vragen. U geeft aan dat u niet weet wat u man deed, noch met hoeveel ze waren, noch wie hun leiders waren (zie gehoorverslag CGVS, p.15-16). **Uw verklaringen over de door u aangehaalde vervolgingsfeiten weten bijgevolg hoegenaamd niet te overtuigen. Op bepaalde punten zijn uw verklaringen tegenstrijdig terwijl u andere aspecten niet kan staven door middel van gedetailleerde verklaringen, noch door enig (begin van) materieel bewijs.**

De door u neergelegde documenten slagen er niet in bovenstaande pertinente opmerkingen om te buigen. U legt uw originele Ethiopische identiteitskaart voor, maar rekening houdend met de hierboven besproken bekomen (visum)informatie, kunnen toch de nodige twijfels geplaatst worden bij ofwel de echtheid van het door u voorgelegde document, ofwel bij uw bewering dat dit identiteitsdocument het uwe zou zijn (gezien de twijfels omtrent de gelijkenis van de foto aanwezig in het identiteitsdocument en uw persoon).

In ieder geval leiden bovenstaande vaststellingen ten eerste tot de conclusie dat er ernstige vragen gesteld kunnen worden bij de door u voorgehouden (Ethiopische) nationaliteit – rekening houdend met de beschikbare (visum)informatie waaruit blijkt dat uw vingerafdrukken overeenkomen met die van een persoon uit Djibouti die in 2015 een visumaanvraag deed bij de Franse ambassade in Djibouti. Uw verklaringen over uw voorgehouden identiteit kunnen bijgevolg als niet oprecht beschouwd worden. Bovendien zijn uw verklaringen tijdens het gehoor voor het CGVS wat betreft uw beweerde herkomst uit de Somali regio in Ethiopië enerzijds, en de aangehaalde vervolgingsfeiten in Ethiopië anderzijds, evenmin overtuigend te noemen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 19 januari 2018 een schending aan van *“artikel 1A, § 2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna “EVRM”); manifeste appreciatiefout, miskennen van het proportionaliteitsbeginsel”*.

Verzoekster onderstreept dat zij opgegroeid is in haar geboortedorp en nooit scholing gelopen heeft, een element waarmee de CGVS rekening dient te houden bij het beoordelen van haar asielrelaas.

Verder blijft verzoekster betwisten *“dat zij iets te zien heeft met de persoon van wie in Djibouti vingerafdrukken genomen zijn, die gelijk zouden zijn aan de hare.”*. Zij citeert het verslag van haar gehoor bij het CGVS, waar zij volhield het onmogelijk was dat haar vingerafdrukken overeen zouden stemmen met deze van iemand die als komende van Djibouti een visum aangevraagd heeft bij de Franse Ambassade. Zij stipt aan dit reeds van bij haar interview bij de DVZ te hebben tegengesproken.

Verzoekster merkt op dat *“de Franse autoriteiten de overname weigerden omdat het bewuste visum op geen enkel ogenblik gebruikt werd.”*.

Verzoekster haalt aan dat de vergelijking van de vingerafdrukken zich niet in het administratief dossier bevindt en dat het paspoort, op basis waarvan dit visum afgeleverd werd en dat dan ook gelijkenissen met verzoekster zou moeten vertonen, zich evenmin in het dossier bevindt. Verzoekster merkt op dat het niet onmogelijk is dat de computer die de vingerafdrukken vergelijkt een fout maakte. Verzoekster concludeert dat de stukken, met name de afdrukken van de vingerafdrukken zich niet in het administratief dossier bevinden, zodanig dat het onmogelijk is de *“hit”* te controleren. Verzoekster wil in dat verband benadrukken dat zij wel degelijk over een Ethiopische identiteitskaart beschikte om haar afkomst te bewijzen en dat het niet voldoende is deze van de hand te wijzen op grond van *“twijfel”* over de echtheid van deze documenten. Verzoekster merkt tot slot nog op dat zij smokkelaars betaalde op haar verschillende doorgangen, zodat het ook zou mogelijk zijn dat één van hen op basis van valse gegevens een paspoort versierde in Djibouti. Zij voegt eraan toe dat zij zich weliswaar niet herinnert vingerafdrukken gegeven te hebben, doch dat rekening gehouden dient te worden met het traumatische van haar reisweg, die zij aanvatte vlak na de het verdwijnen van haar laatste zoon, ook op zoektocht om hem te vinden.

Verzoekster onderstreept dat zij de dorpen en stadjes in haar omgeving wel degelijk kon opsommen. Zij meent dat het ten andere volstaat om naar *“Google Satellite”* te kijken om vast te stellen dat dit deel van Ethiopië bijzonder weinig dorpen staan en dat verzoekster voornamelijk rondtrok met het vee, en dus en vrij beperkt circuit maakte, steeds rond het dorp. De kudde kamelen en schapen diende immers gevoed te worden.

Verzoekster stelt naar Jijjiga te zijn gegaan om haar identiteitskaart te gaan halen, die ook effectief daar afgeleverd werd. Zij geeft aan dat ze ook van verder gelegen dorpen en steden gehoord heeft, maar er niet is geweest. Verzoekster betoogt dat haar verklaringen volkomen overeenkomen met de informatie van het CGVS. In haar district wonen effectief Ogaadani, de Isaaq verblijven in Daroor, een andere regio in Jarar, waar verzoekster echter niet vandaan komt. Verzoekster stelt dat deze informatie klopt en verwijst naar Wikipedia en *“Ethiopia: Prospects for Peace in Ogaden Crisis Group Africa Report N°207”* van 6 augustus 2013.

Wat betreft de conflicten in de regio wordt in het verzoekschrift aangehaald dat, opdat verzoekster geconfronteerd zou moeten geweest zijn met conflicten tussen Ogaadeeni en Isaaq, er vanzelfsprekend contact moet zijn, wat niet het geval is in haar district, waar geen Isaaq wonen, wat blijkt uit de algemene info. Verzoekster voert aan dat de conflicten in de grensstad tussen Ethiopië en Kenia ver verwijderd zijn van de leefwereld van verzoekster en dat het feit dat verzoekster niet op de hoogte is van clanconflicten in haar buurt dan ook perfect logisch is.

Verzoekster stelt wel degelijk normaal te hebben geantwoord op de vragen betreffende haar leefwereld.

Bovendien betoogt verzoekster dat als de PO vragen mengt, men een asielzoeker niet kan verwijten uiteenlopende antwoorden te geven. Zo stelde de *“protection officer”* volgende vraag: *“Kan u me vertellen wat de aanleiding was van uw vlucht uit Ethiopië? Of wat de redenen waren van uw vertrek? Welke problemen heeft u gekend in uw land van herkomst?”*. Verzoekster meent dat er een fundamenteel verschil is tussen de problemen in het land van herkomst en de directe redenen voor het vertrek. Zij stelt dat *“het niet meer dan normaal is dat verzoekster als grootste probleem de dood van haar vader en haar zoon aanvoert, wat de directe aanleiding was voor haar vlucht maar ook de door van haar man, ook al dateert deze van 8-9 jaar geleden en is het niet de aanleiding van haar vertrek.”*

Verzoekster verduidelijkt dat ze alleen - in de zin zonder naaste familie - maar wel zoals andere vrouwen en kinderen op de vlucht sloeg naar Somaliland. Voorts betoogt zij dat haar relaas wel degelijk specifieke elementen bevat waaruit blijkt dat zij steeds rekening hielden met mogelijke problemen, zoals het begraven van het spaargeld.

Verzoekster meent op geen enkel ogenblik de gelegenheid te hebben gekregen om haar verhaal vrij te vertellen.

In hoofddorde wordt gevraagd om *“de bestreden beslissing te hervormen en de vluchtelingenstatus aan verzoekster toe te kennen,*

In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te hervormen en de subsidiaire bescherming status aan verzoekster toe te kennen,

In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen met bevel bijkomende onderzoeksmaatregelen uit te voeren.”.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift legt verzoekster volgende stukken met betrekking tot haar regio van herkomst neer:

“3.1 Plan provincie

3.2 Plan district

3.3 International Crisis Group Ethiopië : Peace in Ogaden

3.4 Wikipedia Degehabur (of Jarrar)

3.5 Wikipedia Daroor

3.6 Wikipedia Districts of Ethiopia

3.7 Wikipedia List of Districts”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. De Raad benadrukt dat een asielzoekster de verplichting heeft om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het aan haar is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas.

2.4.2. Verzoekster verklaarde geboren te zijn in 1958 in Bali Dhuure, in de Somali regio in Ethiopië en aldaar haar hele leven gewoond te hebben, tot haar dorp werd aangevallen door Ethiopische troepen ingevolge een aanslag, wat haar aanzette Ethiopië ontvluchten. Verzoeksters voorgehouden Ethiopische nationaliteit, alsook haar afkomst uit Bali Dhuure, kan echter geenszins worden aangenomen.

2.4.3. Voorop dient met het CGVS worden vastgesteld dat uit de afname van verzoeksters vingerafdrukken blijkt dat verzoekster, onder de naam K.I.A., op 19 augustus 2015 met succes een Schengenvisum heeft aangevraagd op de Franse ambassade in Djibouti. Volgens de informatie uit de visumaanvraag heeft verzoekster de Djiboutiaanse nationaliteit en is zij geboren op 14 oktober 1966 (zie informatie in administratief dossier). Geconfronteerd met deze informatie ontkende verzoekster met klem ooit in Djibouti te zijn geweest, hield zij vol niet te weten wie K.I.A. is en benadrukte ze dat ze illegaal naar Europa gereisd is (gehoorverslag van het CGVS van 6 december 2017, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 12-13). Erop gewezen dat vingerafdrukken uniek zijn, en dat het bijgevolg wel degelijk om verzoeksters vingerafdrukken gaat, blijft verzoekster ontkennen dat zij ooit in Djibouti geweest is (CGVS-verslag, p.12). Verzoekster stelde nooit vingerafdrukken te hebben gegeven - althans voor haar komst naar België - en nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort (verklaring DVZ, punt 24; CGVS-verslag, p. 12, p. 13).

Door de loutere ontkenning van vaststaande feiten kan verzoekster slechts aan geloofwaardigheid inboeten. Uit de beschikbare informatie blijkt immers ontegensprekelijk dat verzoeksters vingerafdrukken eerder werden afgenomen in Djibouti in het kader van een visumaanvraag bij de Franse autoriteiten en dat de persoonsgegevens gelinkt aan deze vingerafdrukken in Djibouti verschillend zijn aan de door haar verstrekte persoonsgegevens in het kader van haar asielaanvraag in België, wat betreft de naam, geboortedatum en bovenal nationaliteit. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster stelselmatig en boudweg onwaarheden aanbrengt. Verzoekster geeft ook geen verklaring voor de vaststelling dat ze wel bekend is in Djibouti en haar vingerafdrukken dit overduidelijk aantonen.

2.4.4. Verzoekster merkt in het verzoekschrift nog op dat zij smokkelaars betaalde op haar verschillende doorgangen, zodat het ook zou mogelijk zijn dat één van hen op basis van valse gegevens een paspoort versierde in Djibouti. Zij voegt eraan toe dat zij zich weliswaar niet herinnert vingerafdrukken gegeven te hebben, doch dat rekening gehouden dient te worden met het traumatische van haar reisweg, die zij aanvatte vlak na de het verdwijnen van haar laatste zoon, ook op zoektocht om hem te vinden. Dergelijke uitleg kan niet overtuigen nu de beslissing van een persoon om haar land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend dat zij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeksters trauma hiervan de oorzaak zou zijn, wat zij overigens niet medisch adstrueert, doet geen afbreuk aan deze plicht. Te meer nu de vergeten feiten in deze geen heftige of levensbedreigende situaties betreffen doch een louter bezoek aan de Franse ambassade in Djibouti waarbij verzoekster vingerafdrukken heeft afgegeven. Bovendien is het geheel onaannemelijk dat verzoekster zich helemaal niet zou herinneren naar Djibouti te hebben gereisd indien ze werkelijk van Ethiopië moest komen.

2.4.5. Waar verzoekster aanvoert dat de vergelijking van de vingerafdrukken zich niet in het administratief dossier bevindt en dat het paspoort, op basis waarvan dit visum afgeleverd werd en dat dan ook gelijkenissen met verzoekster zou moeten vertonen, zich evenmin in het dossier bevindt, merkt de Raad op dat de documenten waaruit blijkt dat verzoeksters vingerafdrukken overeenstemmen met vingerafdrukken afgenomen in het kader van een visumaanvraag zich wel in het administratief dossier bevindt ("*Printrak. Identificatie van asielzoekers*"; "*Opzoeking visa EU*") en het verzoekster toekomt aan te tonen dat deze informatie fout is. Waar verzoekster nog opmerkt dat het niet onmogelijk is dat de computer die de vingerafdrukken vergelijkt een fout maakte, betreft dit immers een louter losse bewering.

2.4.6. De Raad kan slechts vaststellen dat uit de officiële documenten in het administratief dossier blijkt dat verzoekster de Djiboutiaanse nationaliteit heeft.

2.4.7. De verschoningen die verzoekster alsnog tracht aan te voeren in haar verzoekschrift kunnen voorgaande vaststellingen aldus niet wijzigen. Wel integendeel, immers verzoeksters verklaringen over haar beweerde regio van herkomst in Ethiopië zelf zijn dermate ontoereikend dat ook deze op zich reeds aantonen dat verzoekster niet bekend is met de Somali regio in Ethiopië en er dan ook niet heeft gewoond. Zo kan niet worden aangenomen dat verzoekster afkomstig is uit het dorp Bali Dhuure in het Gunadago district (CGVS-verslag, p. 4), nu verzoekster slechts kan aangeven dat de steden Gurdume en Gunagado en de dorpen Barta, Baka en Birkot in de omgeving van haar dorp liggen (CGVS-verslag, p. 5-6). Van verzoekster, die aangeeft dat haar familie veehoeders waren en zij van het ene naar het andere dorp trokken (CGVS-verslag, p. 4), kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij na jarenlang rondtrekken, minstens de namen van andere en meerdere dorpen kan geven, *quod non*. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster voornamelijk rondtrok met het vee, en dus een vrij beperkt circuit maakte, steeds rond het dorp, en dat de kudde kamelen en schapen gevoed diende te worden. Deze *post factum* uitleg is niet ernstig te meer niet kan ingezien worden welk vee het jaar rond op dezelfde grond kan grazen. Integendeel, het gegeven dat verzoekster met het vee rondtrok maakt het redelijk te verwachten dat verzoekster zelfs een betere dan normale kennis over haar streek heeft, *quod non*. In het licht van verzoeksters voorgehouden profiel - dat zij quasi haar hele leven in en rond Bali Dhuure zou geleefd hebben en reeds van jongs af aan met het vee rondtrok - kunnen verzoeksters beperkte en ondoorleefde verklaringen over haar regio van herkomst niet overtuigen.

2.4.8. Ook doet de vaststelling dat verzoekster amper bekend is met clans uit haar beweerde omgeving, geheel afbreuk aan haar herkomst. Verzoekster geeft aan Ogadeeni te zijn en te behoren tot de Mohammed Zubeyr clan (Reer Isaaq) (CGVS-verslag, p. 6). Verzoekster geeft aan dat er enkel Ogadeeni (Reer Isaaq) in haar regio woonden (CGVS-verslag, p. 6). Gevraagd of verzoekster de Isaaq clan kent, antwoordt verzoekster bevestigend en dat het een Somalische clan is (CGVS-verslag, p. 7). Gevraagd om wat meer over de Isaaq clan te vertellen, antwoordt zij dat het een clan is die in Somaliland woont (CGVS-verslag, p. 7). Pas wanneer verzoekster wordt gevraagd of er geen Isaaq in haar eigen regio woonden, antwoordt ze opeens dat ze ook in Daroor wonen (CGVS-verslag, p. 7). Vervolgens gevraagd naar de verhouding van verzoeksters clan met de Isaaq, antwoordde zij "*Geen conflict, geen contact, we hadden geen ruzie.*" (CGVS-verslag, p. 7). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat de relatie tussen de Ogadeeni clans en de andere clans in de regio gespannen is. Conflicten over graasgronden tussen Ogadeeni en Isaaq slepen al lang aan, maar ook andere clans raken geregeld slaags over grondrechten. De Isaaq clan is ook goed vertegenwoordigd in de Jarar zone - verzoeksters beweerde geboorteregio ("*Ethiopië. Ogaden National Liberation Front*" van 4 november 2015, p. 10). Dat verzoekster hier niet van op de hoogte is en zelfs beweert dat er geen conflicten waren met andere clans in haar beweerde regio van herkomst, ondergraaft nog bijkomend haar herkomst uit de Somalische regio in Ethiopië.

2.4.9. Wat betreft de conflicten in de regio wordt in het verzoekschrift aangehaald dat, opdat verzoekster geconfronteerd zou moeten geweest zijn met conflicten tussen Ogaadeeni en Isaaq, er vanzelfsprekend contact moet zijn, wat niet het geval is in haar district, waar geen Isaaq wonen, wat blijkt uit de algemene info. Verzoekster verwijst naar de bij het verzoekschrift neergelegde informatie (Wikipedia-pagina en "*Ethiopia: Prospects for Peace in Ogaden Crisis Group Africa Report N°207*" van 6 augustus 2013), waaruit blijkt dat in haar district effectief Ogaadeeni wonen en dat de Isaaq in Daroor verblijven, een andere regio in Jarar. De Raad stelt vast dat hoe dan ook blijkt dat in de zone Jarar (Degehabur) zowel Isaaq als Ogaadeeni wonen ("*Ethiopië. Ogaden National Liberation Front (ONLF)*" van 4 november 2015, p. 9). Gezien verzoekster als nomade rondzwierf met het vee kan redelijkerwijs worden aangenomen dat zij een diepgaande kennis heeft van haar bredere omgeving en dat deze niet gelimiteerd is tot haar eigen district. Bovendien blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat de conflicten tevens graasgronden betreffen, wat verzoekster rechtstreeks aanbelangt. De Raad kan aldus niet inzien hoe verzoekster die 60 jaar is niet op de hoogte kon zijn van de machtsverhoudingen tussen de aanwezige clans in haar regio van herkomst en zelfs de evolutie hiervan. Immers dit moet door de jaren wel degelijk intens besproken zijn bij de nomaden

2.4.10. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoekster niet bekend is met de Somali regio in Ethiopië en er ook niet heeft gewoond - laat staan dat ze er decennialang zou rondgetrokken hebben als veehoedster. De Raad kan dan ook geen enkel geloof hechten aan de feiten die er zich beweerdelijk hebben voorgedaan en die tot verzoeksters vlucht zouden geleid hebben. Dit klemmt des te meer nu verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot essentiële punten van haar asielrelaas.

Zo stelt verzoekster tijdens haar gehoor bij het CGVS dat zowel haar echtgenoot als vader lid waren van het ONLF (CGVS-verslag, p. 9, p. 10), terwijl verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken ondubbelzinnig liet optekenen dat haar vader en haar zoon geen lid waren van het ONLF, doch louter aanhangers (*"Mijn zoon en vader waren geen lid van het ONLF, maar slechts aanhangers van de organisatie en tegenhangers van de autoriteiten."*, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Ook verklaarde verzoekster bij de DVZ dat zij na de aanval op haar dorp - wat de directe aanleiding van verzoeksters vlucht zou uitmaken - onmiddellijk naar Addis Abeba is gevlucht (*"Ik vluchtte die dag weg naar Addis Abeba."*, vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl zij bij het CGVS aangeeft dat zij na de aanval op haar dorp naar Somalië is gevlucht, alwaar zij langer dan een maand verbleven heeft, om vervolgens naar Addis Abeba te gaan (CGVS-verslag, p. 10-11, p. 17). Daarnaast kan verzoekster amper iets vertellen over de vermeende rol van haar vader en echtgenoot binnen het ONLF. Zo weet zij niet sinds wanneer haar vader lid was, noch wat zijn specifieke rol was binnen het ONLF (CGVS-verslag, p. 16). Ook over de rol van haar echtgenoot binnen het ONLF blijft verzoekster steken in algemeenheden en weet zij niet sinds wanneer hij lid was, noch wat hij deed, wie zijn leiders waren of met hoeveel ze waren (CGVS-verslag, p. 15-16).

2.4.11. Zoals de Raad concludeerde uit de officiële documenten in het administratief dossier heet verzoekster K.I.A., zij op 14 oktober 1966 geboren is en de Djiboutiaanse nationaliteit heeft. Haar gebrekkige verklaringen over Ethiopië kunnen dit slechts bevestigen.

2.4.12. De overige door verzoekster voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

2.4.13. Aan de door verzoekster bij de DVZ neergelegde originele Ethiopische identiteitskaart op naam van S.H.M., geboren in 1958, kan geen bewijswaarde worden gehecht gelet op voorgaande inzake de Djiboutiaanse identiteitsdocumenten. Bovendien kan nog vastgesteld worden dat verzoekster niet gelijk op de foto aanwezig op het identiteitsdocument.

2.4.14. De bij het verzoekschrift neergelegde bijkomende informatie omtrent de beweerde regio van herkomst van verzoekster - Plan provincie, Plan district, International Crisis Group Ethiopië : Peace in Ogaden, Wikipedia Degehabur (of Jarrar), Wikipedia Daroor, Wikipedia Districts of Ethiopia, Wikipedia List of Districts - zijn niet nuttig nu verzoekster niet afkomstig is uit de Somali Regio in Ethiopië.

2.4.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster de Djiboutiaanse nationaliteit heeft en niet aantoot noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Ethiopië.

2.5.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.3. Gelet dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Ethiopië niet aantoot, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Ethiopië.

2.6. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Waar verzoekster een schending van artikel 13 van het EVRM aanvoert, wijst de Raad er vooreerst op dat artikel 13 van het EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er *in casu*, enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoekster, dient te worden vastgesteld dat verzoekster gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en haar middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

2.8. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.8.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.8.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK